

RAADSLIDEEN GEVAARLIJKE BAAN

Zo had ik nooit tegen het leven van een raadslid aangekeken.
Gevarengeld hoort meer bij gevaarlijke beroepen.
In mijn situatie is het tóch een gevaarlijke baan.
Het gemeentehuis is nog steeds slecht toegankelijk voor een raadslid in een scootmobiel.

Ik vertegenwoordig een grote groep van mensen binnen onze Ridderkerkse samenleving.
Sinds mei 2011 is de hoofdingang ècht toegankelijk voor mensen in een scootmobiel.
Een ingang met een heuse bel, maakt het verschil.
Hoog tijd, na zoveel jaar!

Een raadslid moet echter ook nog verder dan de hal.
Een knappe architect heeft er voor gezorgd, dat er 2 hele grote barrières genomen moeten worden.
2 grote glazen puien, waar je met de scootmobiel niet zelfstandig door heen kan.

Daarom besloot ik iedere keer uit de scootmobiel te klimmen en met mijn stok verder te lopen.
Dat ging al bijna 2 jaar goed. De scootmobiel blijft achter in de uiterste hoek van de hal en dan ga ik de glazen pui met mijn geringe kracht bestormen. Met de lift naar boven en dan een andere glazen pui bestormen. Mij werd echter verzekerd dat alles aan de Arbo normen voldoet.....
Ja, die architecten zijn echt knap!

Bij de laatste raadsvergadering is dat allemaal niet goed afgelopen. Ik kreeg een duw van de liftdeur en kwam in 1 klap op mijn achterhoofd terecht. Met de ziekenauto werd ik naar het ziekenhuis afgevoerd.
Misschien kunnen we buiten de knappe architecten om, met wat eenvoudig boerenverstand, een situatie creëren, die ook voor mensen in een scootmobiel een goede oplossing geeft?

Er is werk aan de winkel voor de toegankelijkheid van de raadszaal!

Elly Mans-Los 08-02-2012